

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρὰ τῶν Πατέρων γ'
Ὕχος πλ. β' Ἡ ἀπεγνωσμένη** ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἔωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ Ἄρειος κτίσμα σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζει, τόλμη συνάπτων σε τὸν κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὅλην πυρὸς τοῦ αἰώνιου, ἐαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν, Ἄρειος σὺ ἔφης, ὁ τῆς Τριάδος, τεμὼν τὴν ὄμοτιμον, ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις, οὗτος ἡθέτησέ σε εἶναι, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, οὗτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῷ περιπίπτει τὰς ἀμαρτίας, Ἄρειος ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεαι, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχήν βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα... Ὅχος πλ. β'

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἔκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἄρείου, καὶ ὄρθιοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ήμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἐν τοῖς ὕρεσι τοῖς ἀγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα, τιμῶμεν τὴν Άναστασιν, τὴν ἐνδοξὸν Ανάληψιν δοξάζοντες, Ἐλέησον ήμᾶς.

**Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων
Ὕχος πλ. β' Ὄλην ἀποθέμενοι** ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

὾λην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτὸι Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγενηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὄμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

὾λην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπτήνα, τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ρήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ώς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες, ἔξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὄσίους αὐτοῦ.

὾λην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἥλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἔκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ώς πρὸς θάνατον, καὶ ώς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ώς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἰερώτατοι.

Δόξα... Ὅχος γ'

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, ἄγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἀγίας Τριάδος τὸ ὄμοούσιον, ὄρθιοδόξως δογματίσαντες, Ἄρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς κατεβάλετε, μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον, πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον, ὃν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ήμᾶς, ἀκηλίδωτον ήμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. β'

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ ἄδαμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'

Ὑπερδεδοξασμένος εῖ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς Ἡχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾷ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΐ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἔορτῆς

Ἡχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἄγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἔθαύμαζον βιῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Αναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὅμοιον

Τοῦ ἄδου σκυλευθέντος ὑπὸ σοῦ Ζωοδότα, καὶ κόσμου φωτισθέντος, ἐν τῇ σῇ, Αναστάσει, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτήρ, ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρὶ· διὰ τοῦτο σύν Ἀγγέλοις σε καὶ ἡμεῖς, δοξάζομεν, βιῶντες· Δόξα τῇ Αναλήψει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε. (**Δίς**)

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων Στιχηρὰ Προσόμοια Ἡχος β' Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Λόγου τοῖς Μαθηταῖς, πιστοὶ συνεπαρθῶμεν, τῶν ἀρετῶν εἰς ὅρη, ὡς ἀν Χριστοῦ τὴν δόξαν, ίδεῖν ἀξιωθείημεν.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως

Ὕσχυναν ἐμφανῶς, τὴν Μανιχαίων λέσχην, οἱ νόες οἵς ἡπόρουν, Χριστοῦ σαφῶς δηλοῦντες, σύσσωμον τὴν ἀνέλευσιν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος

Ἀνάκρουσον Δαυίδ, γηθόμενος τὴν λύραν· ἀναληφθεὶς Χριστὸς γάρ, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους, κυροῖ τῆς Προφητείας σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος β'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι, καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.